

[Udenrigsministeren.]

var imod hans forslag, var beklageligt svage i papirerne. Jeg kan kun sige, at det er jo en oplevelse at møde hr. Aksel Larsen, når han er stærk i papirerne. Det forekom mig ikke at være en oplevelse, vi blev præsenteret for i dag. Han sagde, at han ventede jo ikke, at forslaget blev vedtaget, og jeg kan takke de fleste af ordførerne for, at de er enige med mig om, at vi skal ikke skuffe hans forventninger.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger, at ethvert dansk militært forsvar totalt savner mening, og derfor ligner det ikke noget at sammenligne med andre lande som f. eks. Sverige og Jugoslavien og fortælle om deres forsvar, for det, vi beskæftiger os med her, det er Danmark, så må jeg måske minde ham om, at det er ham, der i sit forslag bringer disse navne frem og siger, vi kan sammenligne os med disse lande. Så må det også være rimeligt at føre sammenligningen lidt mere til bunds end bare lige at nævne den stilling, de har indtaget.

Man må også nok sige, at når hr. Aksel Larsen, som ellers spiller en vældig rolle som den vældigste af alle tilhængere af nordisk samarbejde, nu optræder her, så er det, som om han falder lidt ud af rollen, både når det gælder Norge, og når det gælder Island. I anledning af de betragtninger, han anstiller om et isoleret Danmarks større eller mindre selvstændighed, vil jeg gerne sige, at efter mine begreber er Danmarks selvstændighedsmuligheder størst i en alliancepolitik. Der er en afhængighed i enhver alliance — det har flere af ordførerne også været inde på — men en gensidig afhængighed med indflydelse er at foretrække for en ensidig afhængighed uden indflydelse, og et isoleret Danmark ville komme i en ensidig afhængighed.

Det ærede medlem sagde endelig, at han, efter at forslaget var stillet, var blevet opmærksom på, at sikkerhedsudvalget ville komme med sin betænkning inden alt for længe, og så kunne vi jo se på den. Det er lidt ejendommeligt, når han bebrejder andre, at de ikke læser forslagene, at han så kan rette den samme bebrejdelse mod hr. Aksel Larsen, som gentagne gange før sommerferien spurgte om, hvornår rapporten kom, og fik besked, og som klart kunne

læse det i redegørelsen, som dog er dateret den 7. oktober. Så er det ejendommeligt den 14. oktober at stille et forslag, hvor man går ud fra, at sådan noget ikke er sagt eller ikke foreligger. Man må derfor nok give den bebrejdelse ikke at læse ordentligt efter tilbage til den ærede forslagsstiller.

Må jeg gøre nogle ganske korte bemærkninger til ordførerne. Først til det ærede medlem hr. Per Hækkerup. Jeg er enig med ham i, at dette forslag ikke er et velegnet grundlag for en udenrigspolitisk debat, dertil er det for broget og for forvirret. Men at vi kan få en udenrigspolitisk debat senere, hilser jeg naturligvis i højeste grad velkommen, og jeg håber, der bliver en lejlighed til en sådan drøftelse her. Der er, som det ærede medlem sagde, en udvikling i gang på mange områder, der sker noget i Europa ikke mindst efter det sidste valg i Tyskland, og der er jo også andre steder, hvor der er udvikling i tingene. Jeg får selv lejlighed til et besøg i Sovjetunionen i november måned, og jeg synes, der kan være al grund til, måske efter det besøg, at vi får en udenrigspolitisk debat om alle de mange spørgsmål, som der ganske rigtigt ikke blev lejlighed til for alvor at fordybe sig i under åbningsdebatten.

Jeg har i øvrigt ikke noget at føje til de forskellige synspunkter ud over måske at sige til det ærede medlem hr. Kjær Rasmussen, at hans agitation imod NATO forekom mig, hvis jeg må citere hans egne ord, at være tom snak, en ren og skær propaganda, hvor man sammenblander, hvad der sker på en parlamentarisk konference, og hvad der vedtages af NATO; de oplysninger, han gav i farten om NATO-øvelser, var ganske falske.

Per Hækkerup: Jeg har kun to bemærkninger, jeg ønsker at gøre.

Den ene er til hr. Stinus, der igen holdt en af disse ejendommelige tvetungede taler, hvor der var et himmelråbende misforhold imellem præmisserne og konklusionen. Man vil altså fortsætte den juleleg hos de radikale at køre én linje i argumentationen og en anden linje i sin standpunkttagen. Jeg tror ikke, det er holdbart for et parti, der vil give indtryk af at være et ansvarligt parti, at man bærer sig ad på den måde. Jeg kan sådan set være enig med hr. Kjær Rasmus-